Fastlagssöndagen 260215
Samlande rubrik: Kärlekens väg.

Markus 10 10:32-45
Tredje förutsägelsen om Människosonens lidande
32 De var nu på väg upp mot Jerusalem, och Jesus gick först. De var fyllda av bävan, och de andra som följde med var rädda. Då samlade han de tolv och talade om för dem vad som skulle hända med honom: 33 »Vi går nu upp till Jerusalem. Människosonen skall utlämnas åt översteprästerna och de skriftlärda, och de skall döma honom till döden och utlämna honom åt hedningarna, 34 som skall göra narr av honom och spotta på honom, prygla honom och döda honom, och efter tre dagar skall han uppstå.«
Lärjungarna som ville ha hedersplatsen
35 Jakob och Johannes, Sebedaios söner, gick fram till honom och sade: »Mästare, vi vill be dig om en sak.« – 36 »Vad vill ni att jag skall göra för er?« frågade han. 37 De svarade: »Låt oss få sitta bredvid dig i din härlighet, den ene till höger och den andre till vänster.« 38 Jesus sade: »Ni vet inte vad ni ber om. Kan ni dricka den bägare som jag dricker eller döpas med det dop som jag döps med?« 39 De svarade: »Ja, det kan vi.« Jesus sade: »Den bägare som jag dricker skall ni få dricka, och det dop som jag döps med skall ni döpas med. 40 Men platserna till höger och vänster om mig kan jag bara ge dem som har bestämts därtill.« 41 När de andra tio hörde detta blev de förargade på Jakob och Johannes. 42 Jesus kallade till sig dem och sade: »Ni vet att de som räknas som härskare är herrar över sina folk och att furstarna har makten över folken. 43 Men så är det inte hos er. Den som vill vara stor bland er skall vara de andras tjänare, 44 och den som vill vara den förste bland er skall vara allas slav. 45 Människosonen har inte kommit för att bli tjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många.«

Jesus inleder sin sista vandring i Cesarea Filippi, som ligger 24 mil norr om Jerusalem. Riktningen är tydlig. Jerusalem är maktens centrum – romarnas och översteprästernas stad, platsen där profeter har dödats.
Evangelisten Markus berättar att lärjungarna är förskräckta och att de som följer efter är rädda. Jesus själv går först. Det finns ingen tvekan i hans steg.
Detta är inte första gången Jesus talar om sitt lidande. Sedan lärjungarna bekände honom som Messias har han öppet sagt vad det innebär: Inte mänsklig triumf. Inte befrielse genom makt, utan en nödvändighet. Han måste lida, utlämnas och dödas – för att efter tre dagar uppstå.
Vägen han går är inte ett misslyckande utan hans uppdrag. Genom sitt lidande och sin död ska han – såsom Guds son - försona mänskligheten med Gud.
Under åren med lärjungarna har Jesus låtit dem möta Guds närvaro i ord och handling. Nu närmar han sig den punkt där allt ska prövas till sin yttersta konsekvens – inte genom nya under och mirakler, utan genom att själv bli utlämnad, lida och dö.
När Jesus talar om kors och att bli utlämnad, då vill två lärjungar få löfte om att sitta på var sin sida om honom i Guds rike. Sannolikt mycket förvirrade av Jesu ord om att han skall dödas. De hade inte den överblick du och jag har.
I bibliska allmänbildning är det viktigt att lyfta fram grunden för vad Bibeln säger om vår evighet. Att det faktiskt är vi själva som väljer! Gud är ingen despot! Det är anledningen till vår frihet att säga ja eller nej. Bibeln ger oss två grundläggande val inför min och din personliga evighet:
Vill du och jag tillhöra denna lärjungaskara med alla sina brister?
Vill du och jag öppet erkänna vårt beroende av Jesu försoningsgärning? Detta är de två viktigaste **dagliga valen** en människa gör avseende sin egen evighet! Val, som håller vår tro levande.